

mindre væsentlige, og jeg skal heller ikke opholde mig videre ved dem. Valgtiden er ligeledes ændret. Heller ikke dette skal jeg opholde mig videre ved. Naar man vil have, at Menighedsraadene allerede skulle træde i Kraft den 1. Januar, er det nødvendigt, at Valgtiderne ændres, og det er ogsaa sket.

Derimod er der to Ændringer, der ere meget betydelige. Den ene er den, at hele Afsnittet om Præstevalg er stemt ud af Lovforslaget. Dette er selvfølgelig en Forandring, som jeg i det længste maatte modsætte mig, fordi jeg betragter det som meget væsentligt for Menighedsraadene, at de faa Indflydelse paa Besættelsen af Præsteembederne og en Indflydelse, der var tillagt dem ved Lov, saa at de med Loven i Haanden kunde kræve den og opretholde den. Det er ikke lykkedes at faa Landstinget til at tiltræde min Affattelse af Lovforslaget; Landstinget stemte dette Afsnit ud, men tilføjede, hvad jeg ogsaa meget maatte ønske, at Ministeren kan høre Menighedsraadene om Præsteembeders Genbesættelse efter Vakance. Jeg maatte ønske, at det blev føjet til, ellers kunde man let slutte, at naar det Afsnit om Præstevalget blev stemt ud, havde Ministeren ikke en Gang en saadan Beføjelse. Jeg sætter megen Pris paa at have Lov til at høre Menighedsraadene om disse Anliggender, og det er ogsaa min Overbevisning, at naar Menighedsraadene blive hørte om disse Anliggender, ville de efterhaanden komme til at sætte megen Pris derpaa.

Den anden betydelige Ændring, som Landstinget har foretaget, er den, at Loven om Menighedsraadene kun skal gælde i 6 Aar, at man har givet Loven en midlertidig Karakter. Ogsaa denne Ændring synes jeg mindre godt om, men jeg trøster mig dog ved Troen paa, at naar Menighedsraadene blive indførte, vil Befolkningen efterhaanden faa denne Institution saa kær, at den vil holde paa den i det længste, og jeg er overbevist om, at den vil holde saa kraftigt paa den, at det Udvalg, der bliver nedsat til at overveje folkekirkelige Spørgsmaal, vil finde sig foranlediget til netop at grunde det hele paa Menighedsraadene, og at den Rigsdag, der sidder om 6 Aar, let vil blive enig om, at den Institution skal ikke bort igen.

I Lovforslaget om det kirkelige Udvalg har der ogsaa fundet Ændringer Sted, men de ere paa langt nær ikke saa væsentlige som de, der ere foretagne i Lovforslaget om Menighedsraad, thi de ere

ganske i Overensstemmelse med den Tanke, som her i Folketinget blev lagt ned i Lovforslaget. Man har udvidet Tallet af de Medlemmer, som Udvalget skal bestaa af, og det har man gjort i den Hensigt at gøre Udvalget endnu mere repræsentativt, altsaa at gaa et Skridt videre paa den Vej, som Folketinget allerede havde anvist. Man har foretrukket Valg efter Forholdstal over hele Linien, altsaa ikke alene til Menighedsraadene, men ogsaa til Valg af Menighedsraads-delegerede og atter til Valg af delegerede til Udvalget, dels for at gøre Udvalget saa repræsentativt som muligt, og dels for at ingen Retning inden for Folkekirken skulde føle sig skuffet og tilsidesat. Angaaende Varigheden af Udvalget førtes der lange Forhandlinger, idet der var stærk Stemning for, at Udvalget skulde sidde samlet lige saa længe som Loven om Menighedsraadene gjaldt. Det vilde dog være mindre heldigt, da man maatte ønske, at Udvalget skulde gøre sit Arbejde færdigt inden for en rimelig Tid. Man endes endelig om, at sætte som yderste Frist 1. April 1907. Det er ganske vist en rimelig Frist, der er givet til Udvalgets Arbejder — de blive for Resten hverken faa eller smaa — men jeg tror, at det er heldigt, der er sat en nogenlunde rimelig Frist, thi det er ikke usandsynligt, at den første Del af Udvalgets Arbejdstid maa gaa med til Drøftelse af Spørgsmaalene i sin Almindelighed, og at det først efter et længere Samarbejde vil blive muligt at faa noget virkeligt positivt ud af Sagerne.

I de andre to Lovforslag om Valgmenigheder og Brugen af Kirkerne ere Ændringerne ikke store. I Valgmenighedslovsforslaget er den væsentligste Ændring, at en Valgmenighed som Regel ikke skal kunne godkendes i det første Aar efter Sognepræstens Forflyttelse, de andre Ændringer ere af rent formel Natur, Henvisninger til det andet Lovforslag og lignende. I Lovforslaget om Brugen af Kirkerne er det meget smaa og lidet væsentlige Ændringer man har indført.

Nu foreligge altsaa disse fire Lovforslag her for dette Ting, og jeg skal tillade mig, atter at nævne, hvad jeg før sagde, at de foreligge som et Tilbud fra det andet Ting og som et imødekommende Tilbud. Selvfølgelig er det ikke, hvad dette Ting har kunnet ønske, og heller ikke alt, hvad jeg har kunnet ønske, men som det foreligger, maa jeg betragte det som et Tilbud, der er værd at modtage, fordi det kan føre os et godt Skridt fremad i Ret-